

Source : ประชาชาติธุรกิจ

Date : 12 ก.พ. 2561 Page : 5

No: 61049170

สว.น้ำตาลร้องแก้ 4 มาตรา

ล่าสุด 2 สมาคมโรงงานน้ำตาล ได้ยื่นหนังสือต่อเลขาธิการคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทรายโดยระบุข้อคิดเห็นเหมือนกัน ฉบับแรกลงนามโดย **นายกฤษฎา มนเทียรวิเชียรฉาย** นายกสมาคมผู้ผลิตน้ำตาลและชีวพลังงานไทย และฉบับที่ 2 ลงนามโดย **นางรัตนภรณ์ จึงสงวนสิทธิ์** นายกสมาคมโรงงานน้ำตาลไทย ได้เสนอข้อคิดเห็น พอสรุปได้คือ

1. การปรับปรุงแก้ไข พ.ร.บ. ควบคุม
1.1 ยึดกรอบแนวทางของคณะทำงานพิจารณาปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบที่ กอน. แต่งตั้ง ซึ่งชาวไร่และโรงงานเห็นพ้องกันแล้ว โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมความเป็นไปได้ในการกำหนดวิธีปฏิบัติการบริหารจัดการระบบให้เกิดความสงบเรียบร้อย ไม่นำไปสู่ข้อขัดแย้งและการล่มสลายของอุตสาหกรรมนี้

1.2 ต้องให้สอดคล้องกับกติกา WTO และ 1.3 ควรลด/เลิกข้อกำหนด/กฎระเบียบที่ไม่จำเป็น ไม่ก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติ

2. ไม่เห็นด้วยกับร่าง พ.ร.บ. ที่ยกอ้าง โดย สนช. 2.1 มาตรา 3 วรรค 3 คำว่า **“ผลพลอยได้”** ที่ให้รวม **“กากอ้อย”** เพราะกากอ้อยรวมอยู่ในน้ำหนกอ้อยที่โรงงานซื้อแล้วและโรงงานลงทุนสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นพันล้านบาท หากนำกากอ้อยมารวมเป็นผลพลอยได้ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม ทั้งสองฝ่ายต้องมีการเจรจาใหม่

2.2 ไม่เห็นด้วยกับมาตรา 21 (4) กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร โดยให้กำหนดอัตราค่าหีบอ้อยปกติต่อวันของแต่ละโรงงาน

2.3 มาตรา 30 ที่กำหนดการใช้จ่ายเงินกองทุน เห็นว่า (1) การทำหน้าที่ของกองทุนในการรักษา

เสถียรภาพของอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายนั้น ควรให้ความสำคัญในการดูแลชาวไร่อ้อย โรงงาน และผู้บริโภคร่วมกันเป็นธรรม โดยให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทั้งด้านอ้อยและโรงงาน เพื่อลดต้นทุนเพิ่มรายได้ของระบบ และพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมให้แข่งขันในตลาดโลกได้

(2) การให้ความช่วยเหลือชาวไร่อ้อยที่ผ่านมา ใช้วิธีเพิ่มค่าอ้อยทุกตันอ้อยให้ทั้งรายใหญ่ รายเล็ก ส่งผลให้กองทุนต้องมีภาระหนี้สินมาก จึงเห็นควรกำหนดเกณฑ์การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรเช่นเดียวกับการช่วยเหลือของภาครัฐแก่พืชเกษตรอื่น ๆ เช่น การกำหนดปริมาณพื้นที่ที่ต้องให้ความช่วยเหลือ เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อลดภาระของระบบ

2.4 ไม่เห็นด้วยกับมาตรา 63 (3) หมวด 10 ที่ให้อำนาจหน้าที่ **“ยึดหรืออายัดสมุดบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานอันสมควรเชื่อว่า มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้”** เนื่องจากขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งอายัดดังกล่าวต้องมีคำสั่งศาลก่อน พนักงานเจ้าหน้าที่จึงสามารถดำเนินการได้

2.5 ไม่เห็นด้วยกับหมวด 11 ที่กำหนดบทลงโทษทั้งฝ่ายชาวไร่อ้อยและโรงงาน เพิ่มสูงกว่า พ.ร.บ. ฉบับเดิม มากขึ้นหลายเท่า จึงเห็นว่าตามกฎหมายเดิมกำหนดบทลงโทษมีความเหมาะสมดีอยู่แล้ว จึงไม่ควรปรับปรุงแก้ไขใหม่ โดยในอดีตที่ผ่านมา ทั้งชาวไร่อ้อยและโรงงานก็มิได้กระทำความผิดอย่างรุนแรงจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อระบบอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายแต่อย่างใด